

διατάξεις του άρθρου 26 του ΚΥΚ, σκοπός των οποίων είναι να εξασφαλίσουν το δικαίωμα άμυνας του υπαλλήλου και να επιτρέψουν έτσι στη διοίκηση να αποφανθεί εν πλήρη γνώσει του θέματος.

Αυτό όμως δεν συμβαίνει όταν οι γνωμοδοτήσεις αυτές περιέχουν επίσης, πέραν των κρίσεων που πηγάζουν από τη συγκριτική εξέταση των υποψηφιοτήτων, στοιχεία που αφορούν την ικανότητα,

την απόδοση ή τη συμπεριφορά ενός υποψηφίου και τα οποία δεν είχαν κατατεθεί προηγουμένως στον ατομικό του φάκελο. Πάντως, το γεγονός ότι τα στοιχεία αυτά δεν κοινοποιήθηκαν στον ενδιαφερόμενο, ώστε να μπορέσει να υποβάλει τις παρατηρήσεις του, δεν μπορεί να καταστήσει πλημμελείς τις αποφάσεις περί απορρύθσεως της υποψηφιότητάς του και προαγωγής άλλου υποψηφίου παρά μόνον εφόσον άσκησαν αποφασιστική επίδραση στην εκλογή της ΑΔΑ.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 30ής Νοεμβρίου 1993 *

Στην υπόθεση T-76/92,

Ιωάννης-Παναγιώτης Τσιριμώκος, υπάλληλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κάτοικος Λουξεμβούργου, εκπροσωπούμενος από τους Jean-Noël Louis και Thierry Demasure, δικηγόρους Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τα γραφεία της fiduciaire Myson, 1, rue Glesener,

προσφεύγων,

κατά

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εκπροσωπούμενου από τον Jorge Campinos, jurisconsultus, επικουρούμενο από τους Christian Pennera και Ιωάννη Παντάλη, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, με τόπο επιδόσεων τη Γενική Γραμματεία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου περί απορρίψεως της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος για τη θέση του προϊσταμένου του ελληνικού μεταφραστικού τμήματος που κηρύχθηκε κενή στις 8 Ιουλίου 1991 και της αποφάσεως περί διορισμού άλλου υποψηφίου στη θέση αυτή,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους C. W. Bellamy, Πρόεδρο, A. Saggio και C. P. Briët, δικαστές,

γραμματέας: J. Palacio González, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 15ης Ιουλίου 1993,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Περιστατικά και διαδικασία

- 1 Ο προσφεύγων, Ιωάννης-Παναγιώτης Τσιριμώκος, υπηρετών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (στο εξής: Κοινοβούλιο) από τις 6 Ιουλίου 1983, είναι αναθεωρητής βαθμού LA 4. Αρχικά είχε τοποθετηθεί στην ελληνική μεταφραστική υπηρεσία η οποία υπήγετο τότε, μαζί με όλη τη μετάφραση, στη Γενική Διεύθυνση Γραμματείας και Γενικών Υπηρεσιών (ΓΔ I). Το 1984/1985, κατόπιν αναδιαρθρώσεως, οι υπηρεσίες της μετάφρασεως ενσωματώθηκαν στη Γενική Διεύθυνση Μετάφρασεως και Γενικών Υπηρεσιών (ΓΔ VII). Όσον αφορά τον Τσιριμώκο, αυτός τοποθετήθηκε το 1986 στο τμήμα «πλήρων πρακτικών» που υπάγεται στη διεύθυνση «συνόδων ολομελείας», η οποία παρέμεινε προσκολλημένη στη ΓΔ I μετά την αναδιάρθρωση.
- 2 Με την ανακοίνωση κενής θέσεως 6776 της 8ης Ιουλίου 1991, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (στο εξής: ΑΔΑ) κίνησε τη διαδικασία για την πλήρωση της θέσεως του προϊσταμένου του ελληνικού μεταφραστικού τμήματος στη

ΓΔ VII, καταρχάς διά προαγωγής ή μεταθέσεως. Επτά υποψηφιότητες, μεταξύ των οποίων και του προσφεύγοντος, κρίθηκαν παραδεκτές για προαγωγή.

3 Οι υποψηφιότητες εξετάστηκαν από τον διευθυντή της μεταφράσεως (στο εξής: διευθυντής) Wilson, ο οποίος συνομήλησε, κατά τη διάρκεια συναντήσεως, με πέντε από τους επτά υποψηφίους, μεταξύ των οποίων και ο Τσιριμώκος. Για τους άλλους δύο υποψηφίους, οι οποίοι τελούσαν τότε σε ετήσια άδεια, η συνομιλία αυτή έγινε τηλεφωνικώς. Μετά το πέρας της συγκριτικής αυτής εξετάσεως, ο διευθυντής διαβίβασε στη γενική διευθύντρια Μεταφράσεως και Γενικών Υπηρεσιών (στο εξής: γενική διευθύντρια), Entertia, γνωμοδότηση με την οποία ανέλυε, όπως προκύπτει από τις παρατηρήσεις του καθού, τα ουσιαστικά προσόντα των επτά υποψηφίων σε σχέση προς τα προσόντα που απαιτούσε η ανακοίνωση κενής θέσεως και πρότεινε τον διορισμό ενός από τους υποψηφίους αυτούς, του Κ., στην πληρωτέα θέση. Η γενική διευθύντρια συνομήλησε η ίδια με τέσσερις από τους επτά υποψηφίους (τους Δ., Κ., Μ. και Π.). Ο προσφεύγων δεν συνομήλησε με τη γενική διευθύντρια. Κατόπιν, η τελευταία έστειλε στον γενικό διευθυντή Προσωπικού, Προϋπολογισμού και Οικονομικών γνωμοδότηση με το αποτέλεσμα της εξετάσεως των υποψηφιοτήτων και πρότεινε, όπως σημειώνει το καθού στις παρατηρήσεις του, την πλήρωση της εν λόγω θέσεως με τον υποψήφιο που είχε ήδη προταθεί από τον διευθυντή. Ένας φάκελος που περιείχε τη γνωμοδότηση της γενικής διευθύντριας καθώς και πίνακα των βαθμών που περιείχαν οι εκθέσεις βαθμολογίας όλων των υποψηφίων διαβιβάστηκε στον Γενικό Γραμματέα του Κοινοβουλίου, ο οποίος υπέβαλε ρητή πρόταση στον Πρόεδρο του Κοινοβουλίου, με την ιδιότητά του ως ΑΔΑ, περί διορισμού του ίδιου αυτού υποψηφίου. Η πρόταση αυτή συνοδευόταν από τον προαναφερθέντα φάκελο. Ο Πρόεδρος αποφάσισε την προαγωγή του Κ. στη θέση του προϊσταμένου του ελληνικού μεταφραστικού τμήματος με απόφαση της 5ης Νοεμβρίου 1991. Στις 27 Νοεμβρίου 1991, ο προσφεύγων πληροφορήθηκε την απόρριψη της υποψηφιοτήτάς του με ένα τυποποιημένο έντυπο. Στις 27 Ιανουαρίου 1992 η απόφαση προαγωγής του Κ. στην εν λόγω θέση αναρτήθηκε στους πίνακες ανακοινώσεων προς το προσωπικό του Κοινοβουλίου.

4 Στις 25 Φεβρουαρίου 1992, ο προσφεύγων υπέβαλε διοικητική ένσταση κατά των δύο αποφάσεων που αναφέρονται πιο πάνω και οι οποίες αφορούν αντίστοιχα την απόρριψη της υποψηφιοτήτάς του και τον διορισμό του Κ. Ο Πρόεδρος του Κοινοβουλίου απέρριψε την ένσταση αυτή με απόφαση της 25ης Ιουνίου 1992.

5 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 24 Σεπτεμβρίου 1992 ο προσφεύγων ζήτησε την ακύρωση των αποφάσεων με τις

οποίες απερρίφθη η υποψηφιότητά του και προήχθη ο Κ. στη θέση του προϊστάμενου του ελληνικού μεταφραστικού τμήματος. Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων. Η προφορική διαδικασία διεξήχθη στις 15 Ιουλίου 1993.

Αιτήματα των διαδίκων

6 Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τον διορισμό του Κ. στη θέση του προϊστάμενου του ελληνικού μεταφραστικού τμήματος·
- να ακυρώσει την απόφαση περί απορρίψεως της υποψηφιότητάς του·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Το καθού ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κρίνει αβάσιμη την προσφυγή·
- να κρίνει επί των δικαστικών εξόδων σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις.

Επί της ουσίας

7 Ο προσφεύγων επικαλείται δύο λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος αφορά την παράβαση του άρθρου 45, παράγραφος 1, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως (στο εξής: ΚΥΚ), σύμφωνα με το οποίο η προαγωγή «γίνεται αποκλειστικά με επιλογή (...) μετά από συγκριτική εξέταση των προσόντων των υπαλλήλων που έχουν σειρά προαγωγής, καθώς και των εκθέσεων για τους υπαλλήλους αυτούς». Καθόσον αφορά τον δεύτερο λόγο, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι δεν του κοινοποιήθηκε το σημείωμα που αφορά τα προσόντα του

και το οποίο καταρτίστηκε, όπως και για κάθε υποψήφιο, από τη γενική διευθύντρια, πράγμα που είναι αντίθετο προς τα δικαιώματα άμυνας και προς το άρθρο 26 του ΚΥΚ, το πρώτο εδάφιο του οποίου προβλέπει ότι ο ατομικός φάκελος του υπαλλήλου πρέπει να περιέχει «α) όλα τα έγγραφα που αφορούν τη διοικητική του κατάσταση και όλες τις εκθέσεις που αφορούν την ικανότητα, την απόδοση ή τη συμπεριφορά του» και «β) τις παρατηρήσεις που έχουν διατυπωθεί από τον υπάλληλο για τα έγγραφα αυτά».

Επί του λόγου ακυρώσεως που συνίσταται στην έλλειψη κανονικής συγκριτικής εξέτασεως των υποψηφιοτήτων

Επιχειρηματολογία των διαδίκων

- 8 Ο πρώτος αυτός λόγος ακυρώσεως διαρθρώνεται σε δύο σκέλη. Ο προσφεύγων υποστηρίζει, πρώτον, ότι η ΑΔΑ δεν προέβη αυτοπροσώπως στη συγκριτική εξέταση των υποψηφιοτήτων που προβλέπει το άρθρο 45, παράγραφος 1, του ΚΥΚ. Δεύτερον, ισχυρίζεται ότι, αντίθετα προς άλλους υποψηφίους, δεν συνομίλησε με τη γενική διευθύντρια, κατά παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως σε συνδυασμό με το δικαίωμα ακροάσεως των υπαλλήλων.
- 9 Στο πλαίσιο αυτού του λόγου ακυρώσεως, ο προσφεύγων υπενθυμίζει καταρχάς ότι, κατά τη νομολογία, όταν η ΑΔΑ διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως, όπως στην περίπτωση προαγωγών, «ο σεβασμός των εγγυήσεων που απονέμει η κοινοτική έννομη τάξη στις διοικητικές διαδικασίες έχει ακόμη μεγαλύτερη σημασία» και ότι «μεταξύ των εγγυήσεων περιλαμβάνονται, κυρίως, η υποχρέωση για το αρμόδιο όργανο να εξετάσει με επιμέλεια και αμεροληψία όλα τα κρίσιμα στοιχεία της οικείας υποθέσεως, το δικαίωμα του ενδιαφερομένου να γνωστοποιήσει την άποψή του καθώς και το δικαίωμα να δει την απόφαση επαρκώς αιτιολογημένη» (απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Νοεμβρίου 1991, C-269/90, Technische Universität München, Συλλογή 1991, σ. I-5469, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Φεβρουαρίου 1992, T-52/90, Volger κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1992, σ. II-121).
- 10 Ο προσφεύγων εκτιμά ότι, κατ' εφαρμογήν των αρχών αυτών και του προαναφερθέντος άρθρου 45, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του ΚΥΚ, η ΑΔΑ όφειλε, αφενός, να προβεί αυτοπροσώπως στη συγκριτική εξέταση των υποψηφιοτήτων, αφετέρου δε, να φροντίσει ώστε όλοι οι υποψήφιοι να μπορέσουν να ακουστούν από τη γενική διευθύντρια.

- 11 Όσον αφορά, ειδικότερα, το πρώτο σκέλος του λόγου αυτού, σχετικά με το αν έλαβε όντως χώρα συγκριτική εξέταση της υποψηφιότητάς του από την ΑΔΑ, ο προσφεύγων υπογραμμίζει ότι ο Πρόεδρος του Κοινοβουλίου προέβη στην εξέταση αυτή στηριζόμενος μόνο στο σημείωμα της γενικής διευθύντριας και την πρόταση που υπέβαλε ο Γενικός Γραμματέας βάσει φακέλου ο οποίος περιείχε μόνον «τον πίνακα των διαφόρων εκθέσεων βαθμολογίας και τη λεπτομερή ανάλυση που περιλαμβάνεται στο σημείωμα της γενικής διευθύντριας». Ο Πρόεδρος δεν μελέτησε, επομένως, τους ατομικούς φακέλους των υποψηφίων, ούτε προέβη αυτοπροσώπως, με την ιδιότητά του ως ΑΔΑ, στη συγκριτική εξέταση των προσόντων τους καθώς και των εκθέσεων που είχαν συνταχθεί γι' αυτούς, κατά παράβαση του άρθρου 45 του ΚΥΚ.
- 12 Όσον αφορά το δεύτερο σκέλος του ίδιου αυτού λόγου ακυρώσεως, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι το γεγονός ότι δεν συνομίλησε με τη γενική διευθύντρια, ενώ τούτο συνέβη με άλλους υποψήφιους, δεν του επέτρεψε να υποστηρίξει την υποψηφιότητά του με τους ίδιους όρους όπως οι υποψήφιοι αυτοί, κατά παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως των υπαλλήλων σε συνδυασμό με το δικαίωμα ακροάσεως. Η πλημμέλεια αυτή κατέστησε άκυρη τη γνωμοδότηση που απηύθυνε η γενική διευθύντρια στον Γενικό Γραμματέα και, κατόπιν, την πρόταση του τελευταίου προς τον Πρόεδρο, συνεπώς δε και το τελικό αποτέλεσμα της εν λόγω διαδικασίας προαγωγής. Προς στήριξη της απόψεώς του, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι «η ΑΔΑ όφειλε να λάβει υπόψη της την προαναφερθείσα γνωμοδότηση και την πρόταση, έστω κι αν έκρινε ότι έπρεπε να μην τις ακολουθήσει». Στηρίζεται δε σχετικά στην απόφαση του Πρωτοδικείου της 30ής Ιανουαρίου 1992, T-25/90, Schönheff κατά ΟΚΕ (Συλλογή 1992, σ. II-63).
- 13 Το Κοινοβούλιο αμφισβητεί το βάσιμο του πρώτου αυτού λόγου ακυρώσεως και κατά τα δύο του σκέλη. Όσον αφορά το πρώτο σκέλος, σχετικά με την προβαλλόμενη έλλειψη πραγματικής συγκριτικής εξέτασεως των προσόντων των υποψηφίων από την ΑΔΑ, το Κοινοβούλιο ισχυρίζεται ότι στον Πρόεδρο υποβλήθηκαν όλα τα στοιχεία που ήταν αναγκαία ώστε να μπορέσει να προβεί στην εξέταση αυτή μετά την πρόταση διορισμού που διατύπωσε ο Γενικός Γραμματέας. Ειδικότερα, διέθετε τον κατάλογο των επτά υποψηφίων, τον πίνακα των βαθμών που περιλαμβάνονταν στις εκθέσεις βαθμολογίας τους, τη λεπτομερή γνωμοδότηση της γενικής διευθύντριας, ανώτατο ιεραρχικώς κλιμάκιο από το οποίο εξαρτάται η πληρωτέα θέση, και τη γνωμοδότηση του γενικού διευθυντή Προσωπικού, Προϋπολογισμού και Οικονομικών. Υπό τις συνθήκες αυτές, το Κοινοβούλιο εκτιμά ότι ο Πρόεδρος προέβη αυτοπροσώπως στη συγκριτική εξέταση των προσόντων των υποψηφίων.

- 14 Όσον αφορά το δεύτερο σκέλος του λόγου αυτού, που συνίσταται στην έλλειψη προηγούμενης ακροάσεως ορισμένων υποψηφίων, το Κοινοβούλιο παρατηρεί ότι η διαδικασία που ακολουθήθηκε εν προκειμένω ήταν απολύτως σύμφωνη με τις αρχές που θέτει η προαναφερθείσα απόφαση Volger κατά Κοινοβουλίου. Συγκεκριμένα, η απόφαση αυτή περιορίζεται στη διαπίστωση ότι η διοίκηση δεσμεύεται από τη διαδικασία που έχει θεσπίσει για την ίδια. Στο πλαίσιο της συγκριτικής εξετάσεως των υποψηφίων που προβλέπει το άρθρο 45 του ΚΥΚ, μόνον όταν η διοίκηση αποφασίζει να ακούσει τους υποψηφίους οφείλει να τους ακούσει όλους. Το Κοινοβούλιο εκτιμά ότι, εν προκειμένω, η ίση μεταχείριση διασφαλίστηκε πλήρως, καθόσον όλοι οι υποψήφιοι συνομίλησαν με τον διευθυντή. Το γεγονός ότι αργότερα ορισμένοι υποψήφιοι συνομίλησαν και με τη γενική διευθύντρια δεν προσκρούει στην αρχή της ίσης μεταχειρίσεως.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 15 Πρέπει προκαταρκτικώς να υπομνησθεί ότι, κατά το άρθρο 45, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του ΚΥΚ: «Η προαγωγή κατά βαθμό παρέχεται με απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (...). Η προαγωγή γίνεται αποκλειστικά με επιλογή μεταξύ των υπαλλήλων που έχουν συμπληρώσει έναν ελάχιστο χρόνο υπηρεσίας στον βαθμό τους, μετά από συγκριτική εξέταση των προσόντων των υπαλλήλων που έχουν σειρά προαγωγής καθώς και των εκθέσεων που συνετάγησαν για τους υπαλλήλους αυτούς.»
- 16 Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ρητά ότι, στο πλαίσιο διαδικασίας προαγωγής και, κατ' αναλογία, μεταθέσεως, η ΑΔΑ οφείλει να προβαίνει στην εκλογή της βάσει συγκριτικής εξετάσεως των εκθέσεων βαθμολογίας και των ουσιαστικών προσόντων των υποψηφίων που έχουν δικαίωμα προαγωγής. Προς τον σκοπό αυτό, διαθέτει εξουσία από τον ΚΥΚ να προβαίνει στην εξέταση αυτή κατά τη διαδικασία ή τη μέθοδο που εκτιμά ως την πλέον κατάλληλη, σύμφωνα με την πάγια νομολογία (βλ. ιδίως τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 1ης Ιουλίου 1976, 62/75, De Wind κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1976, σ. 423, σκέψη 17, και του Πρωτοδικείου της 10ης Ιουλίου 1992, T-53/91, Mergen κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. II-2041, σκέψη 30).
- 17 Στο πλαίσιο της εξετάσεώς της, η ΑΔΑ πρέπει, επομένως, να διαθέτει όλα τα στοιχεία εκτιμήσεως των προσόντων των υποψηφίων. Προς τούτο, επικουρείται από τα διάφορα ιεραρχικά κλιμάκια των διοικητικών υπηρεσιών, σύμφωνα με τις αρχές που είναι συμφυείς με τη λειτουργία κάθε ιεραρχημένης

διοικητικής διαρθρώσεως και τα οποία έχουν υλοποιηθεί στο άρθρο 21, πρώτο εδάφιο, του ΚΥΚ, κατά το οποίο «ο υπάλληλος, ανεξάρτητα από τη θέση του στην ιεραρχία, έχει την υποχρέωση να επικουρεί και να συμβουλεύει τους ανωτέρους του. Είναι υπεύθυνος για την εκτέλεση των καθηκόντων που του έχουν ανατεθεί».

18. Εν προκειμένω, δεν μπορεί, επομένως, να προσαφθεί στην ΑΔΑ ότι δεν συνέλεξε η ίδια όλα τα αναγκαία στοιχεία εκτιμήσεως, προβαίνοντας αυτοπροσώπως σε συγκριτική εξέταση των εκθέσεων βαθμολογίας και των ατομικών φακέλων των υποψηφίων, σύμφωνα με την άποψη που υποστηρίζει ο προσφεύγων στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους του παρόντος λόγου ακυρώσεως. Πράγματι, από την εξέταση της δικογραφίας προκύπτει ότι η ΑΔΑ διέθετε όλα τα αναγκαία στοιχεία εκτιμήσεως, που είχαν συλλεγεί κατόπιν σοβαρής εξετάσεως των υποψηφιοτήτων που έγινε, σε κάθε στάδιο της διαδικασίας προαγωγής, βάσει λεπτομερούς συγκρίσεως των εκθέσεων βαθμολογίας καθώς και των αντιστοιχών προσόντων των υποψηφίων. Ειδικότερα, η γνώμη του διευθυντή, ο οποίος συνομίλησε με όλους τους υποψηφίους, και της γενικής διευθύντριας δείχνουν ότι η ΑΔΑ φρόντισε να συλλέξει όλες τις κρίσιμες πληροφορίες από τους υπευθύνους των υπηρεσιών στους οποίους υπήγετο η προς πλήρωση θέση, ώστε να μπορεί να αποφανθεί εν πλήρη γνώσει της καταστάσεως. Επομένως, μπόρεσε νομίμως να επιλέξει βάσει της προτάσεως του Γενικού Γραμματέα, στην οποία είχε επισυναφθεί η λεπτομερής γνώμη της γενικής διευθύντριας καθώς και πίνακας των βαθμών που είχαν λάβει όλοι οι υποψήφιοι στις εκθέσεις βαθμολογίας τους.
19. Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να διαπιστωθεί ότι η ΑΔΑ προέβη σε συγκριτική εξέταση των υποψηφιοτήτων, ιδίως αυτής του προσφεύγοντος, σύμφωνα με το άρθρο 45, παράγραφος 1, του ΚΥΚ. Συνεπώς, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί κατά το πρώτο του σκέλος.
20. Καθόσον αφορά το δεύτερο σκέλος του λόγου αυτού, που συνίσταται στην παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως σε συνδυασμό με το δικαίωμα ακροάσεως, πρέπει να υπομνησθεί καταρχάς ότι, στο πλαίσιο της εξουσίας εκτιμήσεως που αναγνωρίζεται στην ΑΔΑ για τον καθορισμό του τρόπου της συγκριτικής εξέτασεως των υποψηφιοτήτων, που αναφέρθηκε πιο πάνω, εναπόκειται στην αρχή αυτή, καθώς και στους διαφόρους ιεραρχικά υπευθύνους που συμβουλευτήκε κατά την εν λόγω διαδικασία προαγωγών ή μεταθέσεων,

να κρίνουν σε κάθε φάση της εξετάσεως των υποψηφιοτήτων αν πρέπει να συλλέξουν, στη φάση αυτή, πληροφορίες ή συμπληρωματικά στοιχεία εκτιμήσεως μέσω συνομιλίας με όλους τους υποψηφίους ή μόνο με ορισμένους από αυτούς, προκειμένου να αποφανθούν εν πλήρη γνώσει της καταστάσεως. Αυτή η εξουσία εκτιμήσεως, την οποία δέχθηκε το Δικαστήριο, όσον αφορά τη διαδικασία προσλήψεως ή μετατάξεως, με την απόφαση της 30ής Μαΐου 1984, 111/83, Picciolo κατά Κοινοβουλίου (Συλλογή 1984, σ. 2323, σκέψεις 10 έως 13), πρέπει κατά μείζονα λόγο να αναγνωριστεί στη διοίκηση στο πλαίσιο της διαδικασίας προαγωγών ή μεταθέσεων όπου, όπως στην προκειμένη περίπτωση, οι υποψήφιοι που υπηρετούν ήδη στο οικείο όργανο, είναι γνωστοί στις υπηρεσίες της. Συνεπώς, οι υποψήφιοι δεν μπορούν, καταρχήν, να αξιώσουν να έχουν αυτοδικαίως συνομιλία. Μόνο στην ειδική περίπτωση όπου η ΑΔΑ αποφάσισε να προβεί στην εκλογή της μετά από συνομιλία όλων των υποψηφίων με έναν υπεύθυνο της υπηρεσίας στην οποία υπάγεται η προς πλήρωση θέση οφείλει η διοίκηση να φροντίσει ώστε κάθε υποψήφιος να έχει αυτή τη συνομιλία κατά τη διάρκεια της εν λόγω διαδικασίας, έτσι ώστε να είναι πράγματι σε θέση να εξετάσει την υποψηφιότητά του βάσει όλων των στοιχείων εκτιμήσεως επί των οποίων θέλησε να στηριχτεί την εκλογή της, όπως προκύπτει από την προαναφερθείσα απόφαση Volger κατά Κοινοβουλίου και, ειδικότερα, από τις σκέψεις 27 και 29.

21 Εντούτοις, η διακριτική εξουσία που αναγνωρίζεται κατά τα ανωτέρω στη διοίκηση περιορίζεται από την ανάγκη της διεξαγωγής της συγκριτικής εξέτασεως των υποψηφιοτήτων με προσοχή και αμεροληψία, προς το συμφέρον της υπηρεσίας και σύμφωνα με την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως των υπαλλήλων, την οποία θεσπίζει με γενική διατύπωση το άρθρο 5, παράγραφος 3, του ΚΥΚ, ορίζοντας ότι «οι υπάλληλοι που ανήκουν στην ίδια κατηγορία ή στον ίδιο κλάδο υπόκεινται αντίστοιχα στις ίδιες προϋποθέσεις προσλήψεως και εξελίξεως της σταδιοδρομίας». Στην πράξη, η συγκριτική εξέταση των προσόντων των υποψηφίων πρέπει να διενεργείται με ίσους όρους και βάσει συγκρισίμων πηγών πληροφοριών, όπως έκρινε το Δικαστήριο με την απόφασή του της 7ης Ιουλίου 1964, 97/63, De Pascale κατά Επιτροπής (Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 1165).

22 Στην υπό κρίση περίπτωση, πρέπει, συνεπώς, να εξετασθεί αν, ενόψει των ως άνω αρχών, πρέπει να θεωρηθεί πλημμελής η διαδικασία εξέτασεως της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος, όπως ο ίδιος υποστηρίζει, λόγω του ότι δεν συνομιλήσε με τη γενική διευθύντρια, αντίθετα απ' ό,τι συνέβη με τέσσερις από τους έξι άλλους υποψηφίους για προαγωγή, ιδίως δε με τον υποψήφιο που προήχθη τελικά. Πρέπει σχετικά να ελεγχθεί, πρώτον, αν η ΑΔΑ, στο πλαίσιο

της διαδικασίας συγκριτικής εξέτασης των υποψηφιοτήτων την οποία καθόρισε στην προκειμένη περίπτωση, εννοούσε ότι κάθε υποψήφιος θα είχε συνομιλία με τη γενική διευθύντρια. Στην περίπτωση που δεν είχε τέτοια πρόθεση η ΑΔΑ, πρέπει, ωστόσο, να εξακριβωθεί αν η υποψηφιότητα του προσφεύγοντος εξετάστηκε από τη γενική διευθύντρια υπό προϋποθέσεις όχι δυσμενείς γι' αυτόν, δηλαδή βάσει πληροφοριών και στοιχείων εκτιμήσεως συγκρισίμων με εκείνα επί των οποίων στηρίχθηκε όσον αφορά τους τέσσερις υποψηφίους με τους οποίους συνομιλήσε.

- 23 Πρώτον, όσον αφορά το ζήτημα αν η διαδικασία εξέτασης των υποψηφιοτήτων που καθόρισε η ΑΔΑ τηρήθηκε έναντι του προσφεύγοντος, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν επιτρέπει να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η ΑΔΑ σκόπευε να στηρίξει τη συγκριτική εκτίμηση των προσόντων των υποψηφίων κυρίως σε συνομιλία καθενός από αυτούς με τη γενική διευθύντρια. Από την άποψη αυτή, η παρούσα διαφορά διακρίνεται από τα περιστασιακά της προαναφερθείσας υποθέσεως Volger κατά Κοινοβουλίου, την οποία επικαλέστηκε ο προσφεύγων. Πράγματι, στην παρούσα υπόθεση, από την απόφαση του Προέδρου του Κοινοβουλίου της 25ης Ιουνίου 1992, που ατέρριψε τη διοικητική ένσταση, προκύπτει σαφώς ότι η ΑΔΑ εξέδωσε τις προσβαλλόμενες αποφάσεις σύμφωνα με τη διαδικασία που θέλησε να ακολουθήσει δηλαδή μετά από πρόταση που υπέβαλε ο Γενικός Γραμματέας αφού συμβουλευθηκε τους υπευθύνους των υπηρεσιών στις οποίες υπήγετο η πληρωτέα θέση, εν προκειμένω τον διευθυντή μεταφράσεως και τη γενική διευθύντρια Μεταφράσεως και Γενικών Υπηρεσιών. Συναφώς, η ΑΔΑ υπογραμμίζει ρητώς στην ίδια αυτή απόφαση ότι ο διευθυντής συνομιλήσε με όλους τους υποψηφίους στο πλαίσιο της επίδικης διαδικασίας. Έτσι εμφανίζεται, αντιθέτως, ότι το γεγονός ότι η απάντηση στην ένσταση δεν αναφέρεται σε συνομιλία με τη γενική διευθύντρια επιβεβαιώνει ότι η ΑΔΑ δεν είχε προβλέψει ότι όλοι οι ενδιαφερόμενοι έπρεπε να τύχουν τέτοιας συνομιλίας. Κατόπιν αυτού, στη γενική διευθύντρια και μόνο απέκειτο να εκτιμήσει τη σκοπιμότητα συλλογής συμπληρωματικών στοιχείων εκτιμήσεως από τον τάδε ή τον δείνα υποψήφιο με συνομιλία μαζί του.

- 24 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να εξεταστεί, δεύτερον, αν η υποψηφιότητα του προσφεύγοντος εξετάστηκε από τη γενική διευθύντρια βάσει πληροφοριών συγκρισίμων με εκείνες που διέθετε όσον αφορά τους υποψηφίους, μεταξύ των οποίων και ο τελικά προαχθείς Κ., στους οποίους παραχώρησε συνέντευξη. Συναφώς, από τη δικογραφία προκύπτει ότι η γενική διευθύντρια ήταν σε θέση να στηρίξει την κρίση της στη γνώμη που εξέφρασε ο διευθυντής ύστερα από συνομιλία με όλους τους υποψηφίους, συμπεριλαμβανομένου του προσφεύγοντος, καθώς και στη συγκριτική εξέταση των εκθέσεων βαθμολογίας τους ή

των ατομικών τους φακέλων, που ήταν στη διάθεσή της. Βάσει των διαφόρων αυτών στοιχείων, μπόρεσε να εκτιμήσει κατά διακριτική εξουσία, σύμφωνα με τις αρχές που εκτέθηκαν ήδη πιο πάνω, την ανάγκη να συνομιλήσει με ορισμένους υποψηφίους, προκειμένου να συμπληρώσει την πληροφόρησή της ή, όπως εκθέτει το καθού με το υπόμνημα αντικρούσεως, να «συμπληρώσει τη γνώμη που είχε με σχολαστικότητα διατυπώσει ο διευθυντής». Υπό τις συνθήκες αυτές, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι η γενική διευθύντρια μπόρεσε θεμιτώς να κρίνει ότι διέθετε επαρκείς πληροφορίες για τον προσφεύγοντα, χωρίς να υπερβεί τα όρια της εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει.

- 25 Πράγματι, στο πλαίσιο της εκτιμήσεως αυτής, η γενική διευθύντρια ορθώς στηρίχθηκε στη γνώμη του διευθυντή όσον αφορά την υποψηφιότητα του προσφεύγοντος, ο οποίος υπήγετο στην υπηρεσία του ίδιου αυτού διευθυντή, που ήταν και ο δεύτερος βαθμολογητής του. Δεν μπορεί, επομένως, σε καμιά περίπτωση να προσαφθεί στη γενική διευθύντρια ότι έλαβε υπόψη της τη γνώμη αυτή, η οποία άλλωστε δεν τη δέσμευε, και ότι συνέχισε επί της βάσεως αυτής τη συγκριτική εξέταση των υποψηφιοτήτων.
- 26 Εξάλλου, στην ίδια σειρά σκέψεων, το επιχείρημα που υποδηλούται στην άποψη του προσφεύγοντος ότι μια συνομιλία με τη γενική διευθύντρια θα του είχε επιτρέψει όχι μόνο να υποστηρίξει την υποψηφιότητά του αλλά να διορθώσει επίσης ορισμένα αποφασιστικά στοιχεία, εσφαλμένα κατ' αυτόν, που παρατίθενται στη γνωμοδότηση του διευθυντή και επαναλαμβάνονται από τη γενική διευθύντρια στη δική της γνωμοδότηση, συμπύπτει με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως που συνίσταται στην προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και την παράβαση του άρθρου 26 του ΚΥΚ. Επομένως, θα ερευνηθεί μαζί με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως.
- 27 Συνεπώς, παραλείποντας να φροντίσει ώστε ο προσφεύγων να έχει, όπως άλλοι υποψήφιοι, συνομιλία με τη γενική διευθύντρια, η ΑΔΑ δεν παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως των υπαλλήλων σε συνδυασμό με το δικαίωμα ακροάσεως.
- 28 Από τις προηγούμενες σκέψεις συνάγεται ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να κριθεί αβάσιμος και κατά τα δύο του σκέλη.

Επί του λόγου ακυρώσεως που συνίσταται στην προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως και την παράβαση άρθρου 26 του ΚΥΚ

Επιχειρηματολογία των διαδίκων

- 29 Στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, που προβάλλεται με το υπόμνημα απαντήσεως, ο προσφεύγων παρατηρεί ότι για πρώτη φορά με το υπόμνημα αντικρούσεως έλαβε γνώση του σημειώματος της γενικής διευθύντριας που περιέχει εκτιμήσεις για τα προσόντα κάθε υποψηφίου ενόψει των απαιτήσεων της πληρωτέας θέσεως. Αναφέρει ότι ο διευθυντής είχε σημειώσει, στη γνωμοδότησή του, ότι δεν είχε αναλάβει στη σταδιοδρομία του διαχειριστικές ευθύνες, ενώ το θέμα αυτό εμφάνιζε εν προκειμένω ιδιαίτερη σημασία. Υπό τις περιστάσεις αυτές, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η διοίκηση προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας και παρέβη το άρθρο 26 του ΚΥΚ, διότι δεν του κοινοποίησε αυτή τη γνωμοδότηση και δεν το κατέθεσε στον φάκελό του, χωρίς μάλιστα να του δώσει την ευκαιρία να τον ακούσει η γενική διευθύντρια σε μια συνομιλία μαζί της. Ο προσφεύγων διευκρίνισε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι, αντίθετα από όσα ανέφερε ο διευθυντής με τη γνωμοδότησή του, είχε αποκτήσει διαχειριστική πείρα πριν από την είσοδό του στην υπηρεσία, όπως αποδείκνυαν όλα τα πιστοποιητικά που έχουν περιληφθεί στον ατομικό του φάκελο. Ισχυρίστηκε ότι το σφάλμα αυτό θα μπορούσε να επανορθωθεί αν είχε συνομιλήσει με τη γενική διευθύντρια. Υπό τις συνθήκες αυτές, μόνον ελλείπει τέτοιας ακροάσεως έπρεπε να του είχε κοινοποιηθεί η γνωμοδότηση της γενικής διευθύντριας, κατά το μέτρο που οι κρίσεις που περιείχε δεν προέκυπταν από τις εκθέσεις βαθμολογίας του, ώστε να μπορέσει να διατυπώσει τις παρατηρήσεις του, σύμφωνα με το άρθρο 26 του ΚΥΚ. Στη διοίκηση απόκειται να αποδείξει ότι η παράλειψη αυτή δεν άσκησε καμιά αποφασιστική επίδραση στην εκλογή στην οποία προέβη η ΑΔΑ.
- 30 Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι οι προαναφερθείσες γνωμοδοτήσεις αποτελούν προπαρασκευαστικά έγγραφα, εσωτερικά της διαδικασίας προαγωγής. Η σημασία τους περιορίζεται στην επίμαχη διαδικασία και επομένως οι εκτιμήσεις που περιέχουν δεν εμπίπτουν στο άρθρο 26 του ΚΥΚ. Οι εκτιμήσεις αυτές αποτελούν ένα αδιάσπαστο σύνολο και δεν έπρεπε να ανακοινωθούν στους ενδιαφερόμενους για να διαφυλαχθεί η αναγκαία εμπιστευτικότητα προς το συμφέρον τόσο της καλής λειτουργίας της υπηρεσίας όσο και των υποψηφίων.
- 31 Εξάλλου, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το Κοινοβούλιο ισχυρίστηκε ότι, αντιθέτως απ' ό,τι συνέβη στην υπόθεση Rittweger κατά Επιτροπής (απόφαση της 3ης Φεβρουαρίου 1971, 21/70, Συλλογή τόμος 1969-1971, σ. 675), τα προαναφερθέντα σημειώματα δεν άσκησαν εν προκειμένω αποφασιστική και άμεση επίδραση στις προσβαλλόμενες αποφάσεις, οι οποίες στηρίχθηκαν κυρίως στη συγκριτική εξέταση των εκθέσεων βαθμολογίας.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 32 Το άρθρο 26 του ΚΥΚ ορίζει ότι ο ατομικός φάκελος του υπαλλήλου πρέπει να περιέχει «α) (μεταξύ άλλων) όλες τις εκθέσεις που αφορούν την ικανότητα, την απόδοση ή τη συμπεριφορά του» και «β) τις παρατηρήσεις που έχουν διατυπωθεί από τον υπάλληλο για τα έγγραφα αυτά». Το ίδιο αυτό άρθρο ορίζει ότι «το όργανο δεν δύναται ούτε να αντιτάξει στον υπάλληλο ούτε να επικαλεσθεί εναντίον του έγγραφα, τα οποία αναφέρονται στην ανωτέρω περίπτωση α), αν δεν του έχουν κοινοποιηθεί πριν από την ταξινόμησή τους». Κατά το άρθρο 43 του ΚΥΚ, η περιοδική έκθεση για την ικανότητα, την απόδοση και τη συμπεριφορά κάθε υπαλλήλου στην υπηρεσία γνωστοποιείται στον ενδιαφερόμενο, ο οποίος «έχει την ευχέρεια να επισυνάπτει κάθε παρατήρηση που θεωρεί χρήσιμη».
- 33 Κατά πάγια νομολογία, ο σκοπός των προαναφερθεισών διατάξεων είναι να εξασφαλιστεί το δικαίωμα άμυνας του υπαλλήλου, ώστε οι αποφάσεις που λαμβάνονται από την ΑΔΑ και επηρεάζουν την υπηρεσιακή του κατάσταση και τη σταδιοδρομία του να μη στηρίζονται σε γεγονότα που αφορούν τη συμπεριφορά του και που δεν αναφέρονται στον ατομικό του φάκελο. Συνεπώς, οι αποφάσεις οι οποίες στηρίζονται σε τέτοια στοιχεία είναι αντίθετες προς τις εγγυήσεις του ΚΥΚ και πρέπει να ακυρώνονται διότι εκδόθηκαν κατόπιν παρανόμου διαδικασίας (βλ. τις αποφάσεις του Δικαστηρίου Rittweger κατά Επιτροπής, που αναφέρθηκε πιο πάνω, σκέψεις 29 έως 41, της 28ης Ιουνίου 1972, 88/71, Brasseur κατά Κοινοβουλίου, Rec. 1972, σ. 499, σκέψεις 9 έως 11, της 12ης Φεβρουαρίου 1987, 233/85, Bonino κατά Επιτροπής, Συλλογή 1987, σ. 739, σκέψη 11, και την απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Δεκεμβρίου 1990, T-82/89, Marcato κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. II-735, σκέψη 78).
- 34 Υπό τις συνθήκες αυτές, οι προαναφερθείσες διατάξεις δεν αφορούν, καταρχήν, τις γνωμοδοτήσεις των ιεραρχικών προϊσταμένων στο πλαίσιο διαδικασίας προαγωγής ή μεταθέσεως. Πράγματι, τέτοιες γνωμοδοτήσεις δεν πρέπει να γνωστοποιούνται στους υποψηφίους τους οποίους αφορούν, κατά το μέτρο που περιέχουν μόνο συγκριτική αξιολόγηση των τυπικών και ουσιαστικών τους προσόντων, η οποία στηρίζεται σε πραγματικά στοιχεία τα οποία αναφέρονται στον ατομικό τους φάκελο ή έχουν ανακοινωθεί στους ενδιαφερόμενους, οι οποίοι είχαν ως εκ τούτου ήδη τη δυνατότητα να διατυπώσουν τις παρατηρήσεις τους. Οι γνωμοδοτήσεις αυτές έχουν, συνεπώς, περιορισμένη σημασία στην εν λόγω διαδικασία προαγωγής. Εκφράζουν την εξουσία εκτιμήσεως που διαθέτει συναφώς η διοίκηση και δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του άρθρου 26 του ΚΥΚ, σκοπός των οποίων είναι να εξασφαλίσουν το δικαίωμα άμυνας του υπαλλήλου και να επιτρέψουν έτσι στη διοίκηση να αποφανθεί εν πλήρη γνώσει του θέματος.

- 35 Αυτό όμως δεν συμβαίνει όταν οι γνωμοδοτήσεις αυτές περιέχουν επίσης, πέραν των κρίσεων που πηγάζουν από τη συγκριτική εξέταση των υποψηφιοτήτων, στοιχεία που αφορούν την ικανότητα, την απόδοση ή τη συμπεριφορά ενός υποψηφίου και τα οποία δεν είχαν κατατεθεί προηγουμένως στον ατομικό του φάκελο. Σε μια τέτοια περίπτωση, το προαναφερθέν άρθρο 26 επιβάλλει στη διοίκηση να εντάσσει τα εν λόγω στοιχεία στον ατομικό φάκελο του ενδιαφερομένου, όπως έκρινε το Δικαστήριο με την προαναφερθείσα απόφαση Bonino κατά Επιτροπής, σκέψη 12. Πρέπει όμως να σημειωθεί ότι, σύμφωνα με πάγια νομολογία, το γεγονός ότι τα ίδια αυτά στοιχεία δεν κοινοποιήθηκαν στον ενδιαφερόμενο, ώστε να μπορέσει να υποβάλει τις παρατηρήσεις του, δεν μπορεί να καταστήσει πλημμελείς τις αποφάσεις περί απορρίψεως της υποψηφιότητάς του και προαγωγής άλλου υποψηφίου παρά μόνον εφόσον «άσκησαν αποφασιστική επίδραση στην εκλογή της ΑΔΑ» (βλ. τις προαναφερθείσες αποφάσεις Rittweger κατά Επιτροπής, σκέψη 35, και Brasseur κατά Κοινοβουλίου, σκέψη 18).
- 36 Ενόψει των αρχών που μόλις εκτέθηκαν, πρέπει να διαπιστωθεί πρώτον, στην υπό κρίση υπόθεση, ότι, αντίθετα προς τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος, το αποτέλεσμα της αξιολογήσεως των ικανοτήτων του σε σχέση με τις ειδικές αξιώσεις της θέσεως την οποία διεκδικούσε δεν έπρεπε σε καμία περίπτωση να του ανακοινωθεί ή να κατατεθεί στον ατομικό του φάκελο. Επίσης, ο προσφεύγων δεν είχε δικαίωμα ακροάσεως από τη γενική διευθύντρια, για να υποστηρίξει την υποψηφιότητά του κατά τη φάση της συγκριτικής εξετάσεως, η χορήγηση της οποίας εμπίπτει στη διακριτική εξουσία της διοικήσεως και δεν μπορεί, κατόπιν αυτού, να αποτελέσει αντικείμενο συζητήσεως. Οι κανόνες αυτοί δεν επηρεάζονται από το γεγονός, το οποίο επικαλείται ο προσφεύγων, ότι οι επίμαχες συγκριτικές αξιολογικές κρίσεις δεν προέκυπταν από τις εκθέσεις βαθμολογίας. Πράγματι, κατά το γράμμα του άρθρου 45, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, η συγκριτική εξέταση αφορά όχι μόνο τις εκθέσεις βαθμολογίας, αλλά επίσης και τα αντίστοιχα προσόντα των υποψηφίων για προαγωγή. Όπως έκρινε το Πρωτοδικείο με την απόφαση της 25ης Φεβρουαρίου 1992, T-11/91, Schloh κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1992, σ. II-203, σκέψη 52), η εκτίμηση αυτών των προσόντων στηρίζεται σε πολλά στοιχεία που δεν περιλαμβάνονται αναγκαστικά στους ατομικούς φακέλους.
- 37 Εξάλλου, όσον αφορά ειδικότερα το επιχείρημα του προσφεύγοντος ότι, κατ' εφαρμογήν των δικαιωμάτων άμυνας και του άρθρου 26 του ΚΥΚ, έπρεπε είτε να του κοινοποιηθεί η γνωμοδότηση της γενικής διευθύντριας που αναφέρει την έλλειψη της διαχειριστικής του πείρας, είτε να ακουσθεί προηγουμένως από την ίδια αυτή γενική διευθύντρια, ώστε να μπορέσει να διαψεύσει αυτό τον ισχυρισμό, το Πρωτοδικείο τονίζει, καταρχάς, ότι ο ενδιαφερόμενος μπορούσε να επισυνάψει στην αίτηση υποψηφιότητάς του όλες τις πληροφορίες που έκρινε χρήσιμες, ιδίως όσον αφορά την πείρα που είχε αποκτήσει πριν

αναλάβει υπηρεσία στο Κοινοβούλιο, έστω κι αν είχαν κατατεθεί στον ατομικό του φάκελο πιστοποιητικά σχετικά με την πείρα αυτή, όπως ανέφερε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση. Πάντως, πρέπει να σημειωθεί ότι η πείρα αυτή δεν μπορούσε να ενέχει την ίδια αποφασιστική αξία, στο πλαίσιο της εξελίξεως της σταδιοδρομίας του υπαλλήλου, με την πείρα που αποκτήθηκε στην υπηρεσία των Κοινοτήτων και ειδικότερα με τις κρίσεις των προϊσταμένων του όσον αφορά της υπηρεσίες που παρέχει στο πλαίσιο της ασκήσεως των καθηκόντων του.

38 Υπό τις συνθήκες αυτές, αρκεί να τονισθεί ότι η αναφορά, με την εν λόγω γνωμοδότηση, στην έλλειψη διαχειριστικής πείρας του προσφεύγοντος πρέπει να νοηθεί ότι αφορά ειδικότερα τα καθήκοντα που ασκούσε ο ενδιαφερόμενος κατά την υπαλληλική του σταδιοδρομία. Υπό το πρίσμα αυτό, παρατηρείται ότι η γνωμοδότηση αυτή δεν αντέφασκε στις εκθέσεις βαθμολογίας του ενδιαφερομένου και, επομένως, δεν έπρεπε να τεθεί στον ατομικό του φάκελο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 26 του ΚΥΚ.

39 Επιπλέον, και εν πάση περιπτώσει, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι, στην υπό κρίση υπόθεση, η έλλειψη διαχειριστικής πείρας δεν άσκησε αποφασιστική επίδραση στο περιεχόμενο των προσβαλλομένων αποφάσεων. Πράγματι, από την εξέταση των στοιχείων της δικογραφίας και ειδικότερα των εκθέσεων βαθμολογίας προκύπτει ότι οι λόγοι που αντλούνται από την αντιπαραβολή των βαθμών που περιέχουν οι εκθέσεις βαθμολογίας του προσφεύγοντος και του υποψηφίου που προήχθη αρκούν για να δικαιολογήσουν την προτίμηση της διοικήσεως υπέρ του τελευταίου στα διάφορα διαδοχικά στάδια της επίδικης διαδικασίας. Από την απόφαση της 25ης Ιουνίου 1992 που απέρριψε τη διοικητική ένσταση προκύπτει ρητά ότι η εκλογή της ΑΔΑ στηρίχθηκε κυρίως στη συγκριτική εξέταση των εκθέσεων βαθμολογίας. Αφού ανέφερε ότι ο διευθυντής, κατόπιν δε η γενική διευθύντρια, προέβησαν σε λεπτομερή, βαθειά και συγκριτική ανάλυση των εν λόγω εκθέσεων, η ΑΔΑ δήλωσε, με την απόφαση αυτή, ότι, «ήδη από τη φάση αυτή, φάνηκε ότι, ανεξάρτητα από την ποιότητα των προσόντων και των προσωπικών γνώσεων (του προσφεύγοντος), η έκθεση βαθμολογίας του ήταν κατώτερη από εκείνη πολλών άλλων υποψηφίων που πληρούσαν καλύτερα από αυτόν τις προϋποθέσεις και διέθεταν τα προσόντα που απαιτεί η ανακοίνωση κενής θέσεως 6776». Σύμφωνα με τις πληροφορίες που περιέχει το υπόμνημα αντικρούσεως, η γενική βαθμολογία του υποψηφίου που προήχθη για την περίοδο αναφοράς 1989/1991 ήταν ανώτερη, σε αδιόρθωτους αριθμούς, κατά πέντε μονάδες και, σε διορθωμένους αριθμούς, κατά εννέα μονάδες από τη γενική βαθμολογία του προσφεύγοντος. Ενόψει της μεγάλης αυτής διαφοράς, δεν φαίνεται να μπόρεσαν να ασκήσουν αποφασιστική επίδραση στην εκλογή της ΑΔΑ τα στοιχεία που αμφισβητεί ο προσφεύγων και στα οποία αναφέρονται οι γνωμοδοτήσεις του διευθυντή και της γενικής διευθύντριας όσον αφορά τη διαχειριστική του πείρα.

- 40 Υπό τις συνθήκες αυτές, το γεγονός ότι τα στοιχεία αυτά δεν κοινοποιήθηκαν στον προσφεύγοντα και δεν κατατέθηκαν στον φάκελό του δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να θίξουν τη νομιμότητα των προσβαλλομένων αποφάσεων.
- 41 Από το σύνολο των προηγουμένων σκέψεων προκύπτει ότι ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως, ο οποίος συνίσταται στην προσβολή του δικαιώματος άμυνας και την παράβαση του άρθρου 26 του ΚΥΚ, πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 42 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Κατά το άρθρο, όμως, 88 του ίδιου κανονισμού, στις διαφορές μεταξύ των Κοινοτήτων και των υπαλλήλων τους, τα όργανα φέρουν τα έξοδά τους.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.**

Bellamy

Saggio

Briët

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 30 Νοεμβρίου 1993.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

C. W. Bellamy